

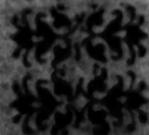
THEODORI BEZÆ
AD IOAN. GVIL.
STVCKIVM,

Thelogiæ in Ecclesia Tigurina
Professorum Epistola.

Et Pastorum ac Professorum Genevensium
RESPONSIO,

*Ad putidissimum & impudentissimum
commentum Monachorum sacrum
nomen IESV ementsentium,*

DE THEODORI BEZÆ obitu, cuiusdemque ac
totius Ecclesiæ Genevensis ad Papistum
defectione.

OXONIAE,

Ex officina Typographica Iosephi
Bonnorum 1748.

BOOK OF THE
PROPHET

OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

XONI

213; 101

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

THE PROPHET OBADIAH

XIMIO CHRISTI SERVO;
ET FRATRI SVM ME OBSERVANDO.
D. Ioanni Gulielmo Stuckio, in Ecclesia Tigurina S. The-
ologia Doctori, THEODORVS BEZA gratiam &
pacem à Domino.

 Væ tu mihi, frater observande, pos-
tremis tuis literis significasti fuisse
vobis istuc quoque renunciata de
meo, non tantum obitu, verum e-
tiam publico (quod ne scribere
quidem sine horrore possum) ad
seudocatholicos regreslu, hæc ego iampridem ex
unus quamplurimis regionibus, Rom a quinetiam
sque ad nos perlata, coguoveram: à me tamen pro-
merè sparsò rumore habita, donec ad me scripta i-
tudo, quæ hic subincere libuit, à certissimæ fidei
ominibus mitterentur. Etsi enim istos mirum vi-
lentiterò neque potest, neque sanè debet, tum
imprudentissimè mentiri, quos proflus depuduit,
omni audacissimè quodvis scelus audere, quorum
manus ipsorum etiam Regum Potentissimorum san-
guine madentes conspicimus: vix tamen ipsi mi-
hi persuadere poteram homines in arte mentiendi
exercitatissimos id esse genus mendacu selecturos,
quod mox, & res ipsa refelleret, & tot tanto-
unque testium ipsis etiam oculis redargueretur.
Busi sunt tamen isti re ipsa, sicut ex hoc scripto li-
quet, non illa modò de me sermonibus & literis per
universam penè Europam spargere, atque adeò ex
ulpitibus apud miserè fascinatas plebes declamita-

re, verūm etiā totam hanc Rēpublicam, Ecclesiam
& Academiam Genevensem (ab unius scilicet
munculi, vel ab ullius potius hominis fide & au-
ritate dependentem) eadem illa sceleratissimè
facta criminatione conspurcare : denique Illust-
rimū & Religiosissimum illum Germaniae Principem
Hassiae Landgravium, vt seipso in hac arte mi-
tiendi superarent, istorum mendaciorum testem-
tare. **Hic** ego verò quid agerem? Nō possum profe-
tanta istorum adversus veritatem, cum divinæ Ma-
stis gravissima offensione coniuncta audacia nō
cōmoveri : offendor quoque, sicuti par est, lœsa
optimorum & gravissimorum virorum existimationem
quod ipsos de mea defectione cōminisci libuit, to-
pectore abominor. Et ad meam quidem mortē quo
attinet, in unius Domini & servatoris mei manu, nō
antem in ipsorum arbitrio, positam, quum illi visu-
erit humilem hunc servulū suum ex hoc mundo
evocare, tum illi certè minime consequentur quo
ipsi libet imaginari : mihi verò tum demū id obtin-
get, quod ab illo precibus assiduis quotidie clamit
quantum id quidem facere bona conscientia licet.
Ipsis autē in me contortis fœdissimis mendacīs, nō
magis, quām canum latratibus commoveor. Immē-
quò magis istis displicere me animadverto, tantò iū-
stius & ardenter Opt. Max. Deo & Servatori meo
gratias ago, suæ in me collatæ veritatis cognitionem
hoc quoque non vulgari testimonio in pectore meo
sancienti : nempe quod istis iuratis, & inter ceteros
capitalibus ipsius hostibus & rabidis persecutoribus
eo usq; displiceam, ut me, inter ceteros meos colle-

infimum, nominatim impetendū, & illis maledi-
cētū suē iaculis configendum delegerint: iaculis, in-
quā, quibus, arcu ipsorū retrorsum contorto, ipsi se-
pōtius quām me vulnerarint. Quod si fratribus etiā,
quātuīvis Domino dilectis, sic irasci interdū licet,
tamen, neque in Deum, neque in ipsos peccetur:
asci me fateor eorū credulitati, qui tām imprudētes
sunt, non de me tantū, ipsis nō ignoto, immo etiam
hac tota Republica, Ecclesia & Academia mētien-
bus, eousque fidē habuerint, ut non paucis infirmis
objectionētū fuisse offendiculū intelligam. Hinc autem
tūm, ut quod alioqui contempnū solo per se rui-
nū sperabā, me tamen honorandi collegē in hac
Ecclesia & Academia Pastore, ac Professores, aliquo
testimoniō refellendū in centuerint. Eorum igitur iu-
dicio, pro ea quā huic cōctui de beo reverētia, ac quie-
tē, in hoc mihi cōmissio sancto Ministerio ad extremū
que halitum, favente Deo, constanter persaveratu-
is: & ipse me interea istis sanctis Prophetæ verbis
solans, *Ipsi quidē maledicebant, in verō mihi, Domine,*
medicebas. Hoc autē omne vobis istic, & reliquis un-
diquaque in Domino fratribus, adiuncta quām offi-
ciosissima salutatione, significare vīsum est, ut de istic
improbōrū conatibus in ipsorum caput conversis, no-
biscum Deo gratias agatis, & hanc Rēpublicam,
Ecclesiam, & Academiam totam, ac me nominatū,
eadem magis ac magis commēdare pro mutua nostra
summa coniunctione pergatis. Bene vale, vir eximie,
anā cum vīstro cōetu, cui Dominus quam cumulati-
simē benedicat, Genevz, xviiiij. Octobris, 1597.

Yester in Domino conservus Theodorus Beza, socius Pasto-

IMPUDENTISSIMVM ADVERSTVM RE MP VBLICAM, ECCLESIA
& Academiam Genevensem, tum privatim in Theodorum Be-
commentum ab iis excogitatum, qui nostra memoria, ab
CHRISTIANORVM nomine, sacrosanctum IESV no-
sceleratissimè usurparunt, in hæc verba Coloniæ missum.

Miraculosum quid hic animadvertes,
studioso lector.

THEODORVS BEZA, ut se morti vicinum sensit, o-
pleno Senatu Genevensi palinodiam cecinit, horu-
& per Dei amorem, eundem Senatum totumque po-
lum Genevensem rogans, ut, si coheredes Christi in
eterna vita esse velint, relictio errore Calvinismi, ad Cathol-
icæ sedis observantiam & Religionem toto pectore sece-
rent. Petiit insuper, ut se mortuo, ad pleniorem agnitionem
mortis, & veritatis demonstrationem, Iesuitas adirent, advo-
cent, & consularent. Quod quidem ita factum est. Pontifex
nimirum Episcopo Genevensi abolutionem Bezae cōmisit, & eos
in Gallia vel Burgundia haberi poterant, sub publica Geneve-
siam fide, datusque hinc inde obsidibus emisit, qui statum
considerarent, & cum cunctantibus hæreticis de articulis
tractarent.

Rem hanc verissimam esse, testantur innumeræ literæ, &
terius contestabuntur nuncinæ Autumnales Francofurdient
in quibus ex omnibus mundi angulis volitabant de Beza lib-
scripta & testimonia.

Tu interim pro vero asseverare potes. Pater enim Gene-
sis Societatis Iesu Clemens Puteanus, qui Dolæ in Burgundia
agit, duodecim milliaribus à Geneva, ad hoc Coloniense col-
gium perfecipit: hoc insuper addens, se nunc ex iis esse, qui
Pontifice Maximo ire Genevam iussi essent. Beza igitur nu-
diem clausit supremum: sed in limine dierum suorum Catho-
cæ Religioni cum vera pœnitentia est reconciliatus.

Landgravius autem Hassia, hac fama conterritus, certi
homines Genevam misit, qui rem illi acciderat, reverenter
omnememorarunt.

D S V P E R I V S P V T I D I S S I-
M V M E T N E F A N D I S S I M V M I L L V D
commentum, de falso Theodori Beza obitus, eiusdemque
ac toris Ecclesiae Genevensis ad Papismum defectione,
Pastorum & Professorum Genevensium responsio.

VRGATVRVS Cornelium suum ab improborum calumniis eximius Christi martyris Cyprianus, ad Antonianum præclarè scripsit in hæc verba. Quod quædam de Cornelio inimicula & maligna iactantur, nolo mireris: cum scias hoc esse opus semper Diaboli, ut servos Dei mendacio laceret, & opinionibus falsis gloriosum nomen infamet: ut qui conscientiæ suæ luce clarescunt, alienis rumoribus sordidentur. Idem vero nobis, quibus per Dei gratiam Ecclesiæ Genitensis & Scholæ cura commissa est, hoc tempore dicendum putamus, adversum blateronum quorundam θεοφολοχίων. Iesuitas, dicimus, Capucinos, & ceteros Balaamitici gregis αυμοράτος: qui voce & scriptis, per totam ferè Europam disseminatis, clarissimum virum Theodorum Bezam, nobis dilectissimum in Christo fratrem, pietate, doctrinâ, annisque venerabilem senem, rebus humanis exemptum apud suos non modò iactitarunt: sed & (quod quavis mortali longè gravius esset) eundem in *Lev. xxvii. notas* Pontificiæ Lerna, animam exhalasse falso commenti sunt. Homines, dicam magis imprudentes, an imprudentes? Summa sane imprudentia est, falsa pro veris temere complecti: & ut verbis Hieronymi utamur, *Philistionis mīmis Leontuli ac Marulli*

strophis similia deliramenta, prandiorū, cœnarum
fabulas passim spargere. Sed quò non erumpit effi-
nata temeritas? Impudentia verò extrema est, quæ
omnium oculis, auribus, & manibus compertum
exploratū est, id pertinaciter negare: quodq; omni-
negant, id asseverare. Quæ chum impudēcia est, si h
non est? hominē viventem, in media cœleberrimæ
populosissimæ urbis luce versantem, degentem, è p
blico suggestu sæpe, & hoc ipso tēpore, verba facie
tem, Pontificiamq; idolomaniam quotidie labet.
Etantem, è medio sublatum, & Pontificii regni ma-
cipium factum fingere? Hæc enim sunt Pseudom
nachorum volantia toto scerè orbe falsitatis tela, quæ
veritatis clypeo facilè excipi ac retundi possūt. Mo-
taliū omnium quondā mendacissimi habiti su
AEgyptii: sed nondum erat exorta Tartarea hæc B
laamitarum soboles, quæ mendaciorum palmaria
AEgyptiis omnibus præripit. Sunt enim à mendac
patre excitati, ut veritati bellum indicat, sicuti etiā
strenuè faciunt. Digni sānè qui ad muta Riphæoru
saxa relegētur, ut qui silere nec sciunt nec volunt, n
homines sua loquacitate, sed saxa inanis sono fatigent
qui, inquam, sua voce, tanquam Medusæ anguibu
inductis, multos mortales in saxa convertunt. Qui
enim est aliud ex hominibus saxa facere, quam
ex ὄντα ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ὄντων proferte, eaque cre-
denda ad nauseam usque reliquis proponere a
propinare? Tales verò sunt isti: quibus οὐ χαλιπέ
ται τὸ πευστὸν ἀγεντον, αλλὰ ταλαιπωμένα ταῦτα
Nam, ut ille apud Plautum, sic isti:
Quæ loca sunt, infecta esse acclamitent:

dem quidem animi morbum, Proetidumque ~~ad~~ similem, ~~magogorum~~ manifestè produnt, dum ~~zam~~, Dei beneficio, & quam plurimarum Ecclesiarum Christianarū bono, luce & vitâ fruentem, infunctis adnumerant, & synceræ Evangelicæque unitatis propugnatorem acerrimum, Pontificiaque solomaniæ oppugnatorē constantissimum, relictis Christi signis, in castra Pontificiorū transisse deblant. Vellent id quidem: propterea fingunt. Sed, ut primè dictum est ab eodē Hieronymo; periret innoxia, si semper nequitizæ iuncta esset potentia: & revaleret quicquid cupit calumnia. Nam ut Iosephum innoxium, fratres, invidizæ stimulis agitati, morum, & à fera bestia dilaniatum, tantum, enuntiant, ei vitam, quæ summi numinis cura tegebatur, dimere non potuerunt: sic Bezam, quem extinctum amdiu ~~peusborgosaskoi~~, isti cupiunt, inter mortuos scribere possunt, & cum canibus ad vomitū reversi, aut haræ idololatricæ siliquas rimantibus porcis censere; sed eius vita, mens, & cōscientia in eorum manu non est. Hæc enim Deus, qui piorum omnium sortes versat & librat, dispensavit haec tenus, & in posterum sic dispensaturus est: ut, pro Paxane quem cernerunt, næniam tandem, ut speramus, sint cantaturi, inimici mei, inquit David, de me malum dicunt: quando morietur & peribit nōmē eius? Saulis odio, Doegi calumnia, Semei maledicentia fuit expositus ~~dem~~: sed cogitationem, quam cogitaverant mali illi, non potuerunt perficere, ait ille ipse David, gratias agens Domino. Et Bezam odii monachalis iam diu unius sustinentem, inque illarum medio (ut veri-

tatis Christianæ gnavorum defensorē decet) lētant
quotidie necant Iesuitarum vota, cogitationes, vi-
tinguez & stylū: vitam tamen illi prorogat Deus: i
que omnes, & totam Ecclesiam Genevensem; in
diis voracissimorum leonum fauibus (ut Daniel
quondam) tuetur ac defendit ille, qui veritatis am-
tes sustinet, mendacium autem loquentes omnes
diturus est tandem. Neque enim P̄fidarum leget
tūm deturbandi sunt ē lasso præcipites, qui men-
cīs & falsis testimoniis suis homines in fraudem
pellunt: sed Orci pœnis æternis divino edicto ad-
cuntur. Quæcunque ergo occasio vel causa Pro-
testos impulerit, ut Iesu in hanc faciem verterent, q
divinę contra mendaces, cōtumeliosos, & calum-
tores, à Christo & eius Apostolis pronūciatæ sente-
tia, sint acerbitatē sensuri, dubium non est: nisi
etorum dictorumve pœnitentia. Det verò illis Don-
nus ut, mente in melius mutata, tam seduli sint
posterum veritatis amatores, quām mendacii pugi-
cissimi defensores existunt. Attrita fronte & ore d
to Eurybati, suorū magistrorum vestigia sequunt
Iam enim ante annos 38. eodē astu usi sunt ~~veritatis~~
isti, & ~~adversus~~ aduersus doctissimum & sanctissim
virum I. Calvinum, huius Ecclesiae fidelissimum p
storēm, pīz memorīæ. Illum enim ad papismu
rediisse rumor ab istis excitatus & effulus est: cui
nonnullas Germaniæ aulas via aliquantulum patu-
Verām re ipsa brevi apparuit, quām verum sit ill
eiusdē Cypriani, Mendacia diu non fallunt: sibi en
mendaces mentiuntur, fictaque omnia celeriter d
cidunt. Nam virtus est omnis falsitas: tum maxim

igitur, quū maximè splendet. Et bene Menander,
adouer & ad eis aandare πολὺν χρόνον. Ad hanc e-
m calumniam proligandam, strenuus ille & cor-
atus Christi athleta, tuū temporis de se sic scripsit,
epistola Institutioni Christianæ (quam Pontificio-
m omnium sophismatum & idolomaniarum ever-
culum merito possis appellare) præfixā, Fallitur,
quid, Diabolus cum tota sua caterva, si me putidis
us mendaciis obruendo, hac indignitate fractiore
magis lentum fore putat: quia Deum pro sua im-
mensa bonitate daturum mihi confido, ut in cursu
indæ suæ vocationis æquabili tolerantia perseve-
rem. Illius animum mentemque gerere Beza (quem
Dei benignitas viventem, viridiq; ac vegeta senecta
num lxxix. ætatis agentem, & docentem cum
audio vident & audiunt multi boni) confidit ab ea-
tem Dei benignitate se impetraturum, ut firmiter in-
gnita veritatis Evangelicæ luce perstet ad ultimum
que vitæ huius terrenæ momentum: profiteturque
eandem veritatem tam defensurum strenuè, quam
audiosè & ex animo idololatriam ac tenebras Ponti-
ficias detestamur omnes. Et quoniam mendax ille
Spiritus Pontificius totam hanc Ecclesiam Geneven-
(cui, per Dei gratiam, quantumvis indigni, in
sacrosancto Evangelii ministerio servimus) simili
calumnia aspergere non dubitavit, nos, ciuidem nu-
minis ope freti, toti mundo testatum volumus, non
audere nos, nec penitente ciuratæ Romanensis' ido-
lolatriæ ac Pontificiæ tyrannidis, cervicibus Christia-
norum à Satana impositæ: gloriarique de veritate
Evangelica à nobis cognita, suscepta & prædicatae

Deumque toto pectore precamur, ut sanctum illud
desiderium in nobis magis ac magis accendat
adaugeat. Absit enim ut Geneva, cui SOL IESUS
EST POST TENEBRAS LUX (quod non
numine, civitatis Genevensis fuit antiquum, &
etiam hodiernum symbolum) eadem luce reie-
tenebris idololatricis unquam obnubiletur. Stat en-
fides nostra, non humanis placitis aut exemplis,
indomitâ, adversus omnes insultus Satanæ, virtu-
Christi, qui est firma illa petra, contra portas infer-
num semper prævalitura. Confurrexerunt adversi-
nos falsi testes, loquentes violentiam: sed expecta-
mus Dominum, & corroborabitur cor nostrum. Ex-
pectabimus, inquam, Dominum, Christo uni docto-
& servatori nostro semper adhærentes: quē quisq;
sequitur, non ambulat in tenebris. Confirmata, De-
opus hoc quod fecisti inter nos. Amen. Quod ver-
ex illustrissimi & potentissimi principis, D. Mauri-
Hassiae Landgravii nomine colorem suis fucis qua-
sierint, non temerè accidit. Vult enim Dei sapientia
ut malignitatis huius, non tantum apud plebeios ha-
bitum convincantur: sed ut insigniter mendaces, in-
signis sui mendacii testem & vindicem habeant in-
signissimum & illustrissimum ac maximè pium prin-
cipem illum, qui pro suâ auctoritate vanitatem istam
potest facile refellere, quam illi petulanti dic-
ciâ cœlum hominésque pergunt lacessere.

At vos male feriat: Gigantum fraterculi, quando
quidem ore vestro custodiam ponere nec vultis no-
scitis: inque verba malitiae declinare suave putati-
re inbet: in enio indolentia: vestra utimini, maledic-

ubique tartareæ abyssi puto (quemadmodum
vulgas ex eodem enatas decet) deponentes. Nos
in vestras vestrique similium deosujo, obtrectato-
remus totidem nostræ pietatis & fidei
ad Deum eiusque Sanctam Ecclesiam Catholi-
cam, monumenta, vestræ vero e' d' alio maria; x; blas-
tas documenta erecta putamus : de iisdemque
oriamur.

*Prescriptum Genevæ. Id. Oct. Anno Christi D. N. 1597.
communi omnium Pastorum & Professorum Gene-
vensium consensu & voluntate.*

Cum sub prælo esset huius responsiuncula pars, allatum
nobis idem commentum ab eisdem Societatis Satanicæ
adib; per Styriam evulgatum : quod hic etiam subdere
cum est : ut sui similes ubique adversus veritatem coniura-
trates quivis possit agnoscere.

**ALIVD COMMENTVM EORVN-
DEM EX EPISTOLA GRAECII IN STYRIA, A
Patre Henrico Vivario, vi. Augusti data.**

Geneva Sathanæ haec tenus sedes, catholizat Extincto
Beza (quem quidam revocatis erroribus ante mortem
catholicè obiisse scribunt) Senatus Genevensis Fran-
cicæ Provincialem Societatis Iesu Patrem Puteanum
ad vocasse certò scribitur. Sed & nostri in Bavaria Patres
etas ab eodem patre Putesno acceperunt, quibus significat,
extincto in Provincia loco suo Vice-provinciali Genevam se pro-
predi in Dei nomine, invitatum ab ipsissimis Genevensibus, ac
etas etiam ob sidibus ad maiorem securitatem. De Pistorio hoc
addo. Eius opera Scaphisium ad fidem Catholicam rediit.
Marchio Badensis secundus conversus est, & Brandenburgensis
Salvum conductum eidem obtulit, ut ad se excutat cum Luthe-
ris Ministris de certaturus.

THEODORVS BEZA CL
MENTI PUTEANO PSEVDO IES
stica Sesquimonaistica setta Patrem generalem Dol
Burgundia Comitatu agenti, inclorem mentem, &
nus saltem impudenter mendacem conscientiam.

AVT tibi, Puteane, magna sit, quod verisimile quidem est, à tuis ipsis quibus p
es fraterculis iniuria, aut magna illos infam
tam turpiter te auctore mentituros, affecisti. S
de hoc inter vos adversus veritatem pariter co
iuratos Gigantes videritis. Ego verò Opt. Ma
Deo & Iesu Christo (cuius alterum nomen,
ferente iusto ipsis Dei iudicio, abdicasti, al
rum summo scelere clementimini) gratias ago
quoque nomine, quod me peculiariter vobis
deam displicere, testans adhuc me, ipsius ben
ficio, & vivere, & corpore satis pro aetate vale
& eodem permanere, in vestris oppugnandis, verb
Dei, mendaciis, animo. Vos autem vel hoc un
tam impudenter confito commento, dum me mo
tuum esse, & à veritate defecisse mentimini, manif
stè vos ipios de monstratis ex illo simul mendacii p
tre, & primo homicida, (& te quidem, Putean
speciatim) ex illo ipso impurissimo abyssi puteo pr
diisse, cuius mentio sit Apocal. 9. unde vestram qu
que genesis desumpsi, quām hic subiicere libuit,
hinc quoque me & superstitem esse, & in eādem v
ritate perseverare cōvincamini. Quid ergo superci
misi ut, si quid ad illam impudentiam adiici poter
me nunc quoque ipsius Sathanæ spiritu revixisse,
a vest

etulo Pseudocat^holicisimo rursum defecisse con-
gatis? At potius Deus faxit, ut isti quos tam diu-
mentastis, agnoscere vos, & quantū sit iis tribuen-
ti discere incipient, quorum impudentia ipsum
noque Sath^{an}am fortasse pudeat. Quod autem ausi
sumus Genevensem ipsam verè, Dei beneficio,
christianam civitatem eadē falsissima criminatione
solvere, cur illa vos, ne dignos quidem quos con-
sululo propterea responso dignetur?

211
OEDISSIMI SATANAЕ EXCRE-
MENTI, ID EST, NOVAE ILLIUS
Sesquimonachorum sectæ, autore IGNATI
MARRANO, Sacrosanctum IESU nomen,
abdicato CHRISTIANORUM cognomento,
mentitæ vera *propositio*.

Christus homo, Iesuq, Deus sunt unus & idem,
Una sum agnoscit quem sacra turbacaput:
Intamen ex Iesu, sed Christi ex nomine, ductum
Sanctorum coetus nobile nomen habet.
Deus est etenim & solus Servator Iesu,
Hoc soli nomen vendicat ipse sibi:
Quā Christus homo est, est eo cognomine fratres
Dignatur, toto sunt quot in orbe pī.
Sceigitur, Lector, quānam ratione recenter
Ista sit ex Iesu nomen adeptacohors.
Terribiles furias ex imo inuferat Orco
In mundum acciri vindicis ira Dei.

Quas Erebo emitens, procul ab IESU-ITE, sceleris
Dixerat in clamans ierque quaterque Saran,
Quum pater illarum accurrens Ignarus ille,
Ate cui admixto nomen ab igne dedit
Accipio omen, ait, procul ab IESU-ITE proprago
Digna patre, ab Iesu vos procul nomen mea,
Ab IESU-ITE debinc hominum volitante per ora
Hinc factum ut nomen duxerit ista cohors.
Et certe falsorum inter tanta agmina fratrum,
Tam procul ab Iesu non sit nulla cohors.

FINIS.

